

XVII. In nostro Evangelio somniorum & prophetia expressa fit mentio. Et somnia quidem quod concernit, naturalia & diabolica non sunt hujus loci: Divina vel fiunt sopore unicum in somnio ab ipso Deo immisso Gen. 15. 12. vel in somno naturali, Deus dormientes erudit: quod genus somniorum mixtum Judaei vocant, & tale Prophetis frequens exempla in nostro textu habemus. Non igitur possumus probare, quod Aristoteles in lib. de divinat: per somnium (si modo ejus est) asserit, somnia à Deo non immitti: & si enim non omnia à Deo sint; nec necessario nocturnis semper utatur informationibus, attamen quaedam à Deo esse & quandoque noctu, sed liberrime, immitti, propterea negari nequit; sive, id fiat immediate à Deo ipso sive mediis angelibus, & hoc ipsum enim ad Deum referendum esse supra docuimus. De discrimine vero somniorum vere divinorum & falsorum, insignis extat locus Jer. 23. 25.

XVIII. Prophetia latius patet, & contigit tam vigilantibus, quam dormientibus; tam per visionem, quam per sermonem; & horum utrumque vel fuit externum vel internum: quaedam facta est sine extasi, quaedam vero in extasi, ubi licet sensus externi vel interni quiescerint, mens tamen integra mansit, ut semper intelligeret & figuras quae obijciebantur, quin & quae per illas significabantur, si non statim per se, saltem post, per divinam, informationem, ut videmus in Petro Act. 10. Erravit ergo Montanus sine intellectu prophetiam fieri dicens Epiph. hæres. 48. 1. 2. T. 1. cum omnino in visione intelligentia opus sit Dan. 10. 1. Probe quoque naturales conjecturae, vel diabolicae prestigiae à divinis prophetiis distinguende, quas cum Robertus Flud de Fluctibus Tom. 2. Tract. 1. sect. 2. Part. 1. l. 1. c. 2. permisceat & confundat, in Deum ipsum supremum prophetiae authorem est injurius.

XIX. Porro prophetae suas revelatiores, non tantum in privatam sed publicam quoque totius Ecclesiae utilitatem à Deo